

full DOMINICAL

Jesús en clau vacances

En certa ocasió vaig preguntar-li a un personatge de la televisió que no parava de treballar, si no feia vacances. Em va dir que per a ell eren vacances tot l'any perquè feia el que més li agradava. És a dir, vivia la vida en clau de vacances.

Aquests dies, però xerrant amb el brocanter del barri, que no tanca a migdia, que pateix una malaltia invalidant, em comentava que la seva felicitat era seure al pati de darrere la botiga deixà que l'acaronés el sol i menjar-se un entrepà de tonyina. És el moment del dia que connecta amb si mateix. També viu en clau vacances.

Viure la vida en «clau vacances» deu ser difícil per a aquells que es veuen forçats a treballar o patir a desgrat situacions difícils. Per ells vacances fora l'alliberament de la situació que pateixen. Hi ha qui té la sort de comprar uns dies de vacances, de luxe, aventures o confort. La resta de l'any esperen pacientment les vacances. Viuen les vacances com una desconexió de la vida quotidiana.

Jesús és model de plenitud. El seu Evangeli més que ajudar-nos a desconectar, ens compromet amb la vida, ens ajuda a viure connectats. Les vacances poden ser l'espai i el moment de revifar les connexions amb Déu, els altres i nosaltres mateixos. Inspirats en el seu Evangeli hem resumit amb cinc «C» els temes que ens poden ajudar a viure les vacances amb sentit cristià i perllongant-les tot l'any:

- **Compartir.** Els cooperadors en entitats socials que fan de les vacances un servei als altres, experimenten la joia de compartir la vida amb persones molt interessants. Visitar la família és ocasió de compartir. Fins i tot en viatges organitzats hi ha qui va col·laborant, pendent del

que ho pot necessitar i aportant solucions als problemes. Compartir dona vida. Pel que fa a la família, pal de paller del benestar, ens pot costar compartir. Fàcilment, estem disposats a acollir qui truca a la porta, però ens pot costar trucar nosaltres, fer-nos l'assedegat, com Jesús amb la samaritana.

- **Caminar.** Jesús es delia per anar a altres poblacions. No va restar quiet en un santuari. Es feu el trobadís amb diferents personatges amb els qui entra en diàleg. Quan quietud és tancament en un mateix, suposa un empobriment de la nostra persona. Va bé programar, però cal deixar espai a la sorpresa.
- **Convidar.** Zaqueu, Marta i Maria, conviden Jesús a casa seva i ell comparteix taula. És una alegria per als altres. Acceptar ser convidats és un reconeixement cap a la persona que ens convida.

— **Complaença:** Jesús assumí la creu, es feu home, donà la vida amb amor. Però per res és masoquista. Cerca llocs per descansar ell i els deixebles. Els fariseus l'acusen que menja i beu, al contrari de Joan Baptista. Els seus amics Marta, Maria i Llätzer l'obsequien amb una estada agradable. Permet que els seus deixebles mengin espigues en dissabte. Sortejen els seus vestits perquè eren massa bons per repartir-los a pedaços. La pobresa més que absència de benestar, és generositat per amor.

— **Cel.** L'última «C» fa referència a transcendir el que és quotidià. El cel és allunyar-se de la terra. Meditació, pregària, silenci, en un espai temporal i físic, diferenciat de les coses que materialment ens atrapen. Jesús es retira a pregar a llocs solitaris, abans de començar l'acció, de bon matí o en acabar el dia. Sense cel ens ofeguem en l'acció. Les vacances són aquest espai físic, temporal o mental per situar-nos enllà d'allò que ens dificulta la perspectiva de mirar-nos part d'un univers infinit, acaronats com un ocell en mans del Pare.

Hi ha packs que permeten viure les cinc «C» com ara un recés en un monestir ubicat en un paratge solitari, o un pelegrinatge religiós, o unes convivències. Cadascú segons les possibilitats i desitjos. Però les vacances poden ser, també, una manera de viure. La vida en clau vacances. Les vacances s'acaben quan s'acaba la vida. I quan aquesta s'acabi, tenim la plenitud de l'amor al cel. Que Déu ens agafi preparats per gaudir-ne.

Mn. Alfons Gea

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32 / Mt 19,16-22]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prevere, fundador dels Eudistes. Sant Magí (s. III), màrtir, ermità a Brufaganya (Conca de Barberà). Sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Dimarts [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32 / Mt 19,23-30]. **Mare de Déu de la Font de la Salut.** Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Claravall, i doctor de l'Església. Sants Cristòfor i Leovi-

gild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prevere d'Orleans i màrtir (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Dimecres [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835). Sant Privat, bisbe i mr.; Sant Bonosi i Maximia, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. □ Dijous [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Mare de Déu, Reina, i altres

advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Divendres [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú. Sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.

24. ■ Dissabte [Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jn 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia. Santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

25. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Js 24,1-2a.15-17.18b / Sl 33 / Ef 5,21-32 / Jn 6,60-69]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago). Sant Josep de Calassanç (1556-1648), prevere d'Urgell, aragonès, fundador de l'Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes. Sant Genís, còmic màrtir; sant Genís, notari màrtir; santa Patrícia.

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 9,1-6)

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seva taula. Després envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·lustrats». I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.»

Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Sants del Senyor, venereu-lo; / venereu-lo i no us mancarà res. / Els rics s'empobriran, passaran fam, / però als qui busquen el Senyor / no els faltará cap bé. R.

Veniu, fills meus, escolteu-me; / us ensenyaré com heu de venerar el Senyor. / ¿Qui és l'home que estima la vida, / que vol viure temps i fruit de benestar? R.

Guarda't la llengua del mal, / que no diguin res de fals els teus llavis. / Decanta't del mal i fes el bé, / busca la pau, procura aconseguir-la. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,15-20)

Germans, fixeu-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d'aquells que no fan cas de res: més aviat mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en nom de Jesucrist, el nostre Senyor.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «¿Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

Lectura del libro de los Proverbios (Prov 9,1-6)

La sabiduría se ha hecho una casa, ha labrado siete columnas; ha sacrificado víctimas, ha mezclado el vino y ha preparado la mesa. Ha enviado a sus criados a anunciar en los puntos que dominan la ciudad: «Vengan aquí los inexpertos»; y a los faltos de juicio les dice: «Venid a comer de mi pan, a beber el vino que he mezclado; dejad la inexperiencia y viviréis, seguid el camino de la inteligencia.»

Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Todos sus santos, temed al Señor, / porque nada les falta a los que lo temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada. R.

Venid, hijos, escuchadme; / os instruiré en el temor del Señor. / ¿Hay alguien que ame la vida / y desee días de prosperidad? R.

Guarda tu lengua del mal, / tus labios de la falsedad; / apártate del mal, obra el bien, / busca la paz y corre tras ella. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,15-20)

Hermanos: Fijaos bien cómo andáis; no seáis insensatos, sino sensatos, aprovechando la ocasión, porque vienen días malos. Por eso, no estéis aturridos, daos cuenta de lo que el Señor quiere. No os emborrachéis con vino, que lleva al libertinaje, sino dejaos llenar del Espíritu. Recitad entre vosotros salmos, himnos y cánticos inspirados; cantad y tocad con toda el alma para el Señor. Dad siempre gracias a Dios Padre por todo, en nombre de nuestro Señor Jesucristo.

Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

COMENTARI

Si Jesús ens alimenta, es transformarà la nostra vida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Cada vegada més, hem de vigilar amb els aliments i begudes que puguem tenir al nostre abast, per associar el nostre cos. Ens les poden presentar de maneres ben atractives, però no tots els aliments són bons per a la nostra salut.

Durant diferents diumenges hem anat resseguint el Capítol 6è de l'Evangeli segons sant Joan, «Jesús, és el pa viu, baixat del cel», ens hem d'alimentar de la seva persona (la seva carn i la seva sang), i tenir per ben cert, que sense Ell, no podem tenir Vida veritable i plena.

Jesús ens convida al seu banquet, avui i sempre, com va fer amb els deixebles en el seu últim sopar. Jesús ens vol conduir pels seus camins i ens ho dona tot. És cert que sovint no acabem d'entendre bé el seu missatge, i què és el que vol i espera de cada un de nosaltres.

Els camins del Senyor van més enllà de les realitats humanes i físiques que poden captar, amb una certa evidència els nostres sentits. Jesús ens obra la nostra vida vers la realitat del seu Amor.

Per això ens demana confiança i esperança; però Ell ens guiarà i alimentarà la nostra vida. Acceptar a Jesucrist, demana estar disposat a compartir la seva vida, amb la seva creu i la nostra, tot remarcant el nostre lliurament als nostres germans.

Rebre el Cos i la Sang de Jesús té com a conseqüència, fer-nos nostra la seva realitat de vida, el seu missatge salvador, el refús que Ell va patir fins arribar a la creu i, certament, la seva resurrecció i plenitud de vida que Ell vol compartir amb nosaltres.

Una forta temptació que podem tenir, després de conèixer una mica el seu missatge i persona, és la de cercar excuses per fer-nos enrere. No veiem físicament el Senyor, i Ell ens demana que fem un pas de confiança en el que ens ensenya i desitja comunicar-nos, perquè ens estima. Ell mateix ens ajudarà.

El progrés en la vida espiritual, normalment lent, pot experimentar etapes o moments amb forts entrebancs, i també amb grans benediccions.

Ens cal optar per Jesucrist i deixar que l'Esperit Sant faci possible en tots nosaltres, aquest gran intercanvi que es realitza en l'Eucaristia. Presentem al Senyor el nostre pa i el nostre vi, i acabarem rebent-lo a Ell mateix: el seu Cos i Sang.